

Arrest

nr. 273 108 van 23 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRACE-HOLLOGNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 4 augustus 2021 België binnen en verzoekt op 10 augustus 2021 om internationale bescherming. Op 17 februari 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 21 februari 2022 aangetekend wordt verzonden aan verzoekster en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u Albanees staatsburger bent. In 1995 huwde u met R.B. Sinds uw huwelijk woonde u in Tirana. Samen met R. kreeg u twee kinderen: een dochter M. en een zoon E. Uw broer B.P. (O.V. x.xxx.xxx) vluchtte naar België omwille van problemen met schuldeisers waarover u toen niets wist en verzocht hier op 26 februari 2020 om internationale bescherming. Op 19 januari 2021 werd zijn verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal kennelijk ongegrond verklaard. Zijn beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 28 mei 2021. Wegens de coronacrisis kreeg uw dochter M. in Albanië online onderwijs. Eind april 2021 gingen de scholen weer open en op een dag, na de schooluren, vroeg een onbekende man haar of hij haar thuis moest afzetten en vertelde erbij dat hij haar oom B.P., uw broer, kende. Uw dochter ging niet in op zijn voorstel en bracht u op de hoogte van wat er was gebeurd. U lichtte op uw beurt B. in die op dat moment dus al in België verbleef waarop B. u voor het eerst op de hoogte bracht van het feit dat hij 50000 euro van iemand had geleend om te gokken. Hij drukte u op het hart dat M. zo ver mogelijk moest wegblijven van de mensen die haar lastig hadden gevallen. U waarschuwde M. dan ook om met niemand contact te hebben die B.'s naam vernoemde. Uw dochter bleef te voet naar school gaan. Onderweg naar school gebeurde het dat ze door diezelfde man werd achtervolgd. Ook hierover vertelde ze u. Jullie besloten dat het beter was klacht in te dienen bij de politie. U sprak met één agent die vroeg naar de naam van de belager en de nummerplaat van de wagen waarmee hij uw dochter achtervolgde. U kende noch zijn naam, noch de nummerplaat. Uw broer wou de naam niet doorgeven omdat de politie corrupt is en de nummerplaat kon u op zich wel achterhalen maar u vond dat het niet aan u was om deze door te geven. De politie moest volgens u zelf haar eigen onderzoek doen. Ontmoedigd diende u dan ook geen officiële klacht in bij de politie en werd er dus geen onderzoek gestart. Omwille van de problemen hielden jullie vanaf 7 mei 2021 M. thuis van school. Zodoende stopten de achtervolgingen en uw dochter kende geen problemen meer. Jullie zorgden er steeds voor dat er iemand bij haar was. Jullie besloten dat het beter was voor de veiligheid van uw dochter om naar België te komen. U vloog op 4 augustus 2021 samen met uw dochter van Albanië naar België waar u op 10 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw aankomst in België vond op 14 augustus 2021 een incident plaats tussen uw broer B. en zijn echtgenote S. waarbij hij haar met een mes verwondde. U aanschouwde het misdrijf samen met uw dochter M. en B.'s dochter. B. zit ondertussen in voorhechtenis in de gevangenis en u verbrak met hem alle contact. R.K., de oom van uw schoonzus S. die haar heeft opgevoed, meende dat uw komst naar België de aanleiding van het incident was. Hij is nogal oud van geest en leeft in het noorden van Albanië, waar de wetten van de kanun nog steeds gelden. Hoewel het mogelijk is dat S.'s oom ten aanzien van u niets zal ondernemen, vreest u toch dat hij u iets zal aandoen indien u terugkeert naar Albanië. Tot slot vreest u dat de schuldeisers van uw broer B. uw dochter zullen prostitueren om zijn schulden bij hen te recupereren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: het paspoort van u en uw dochter, een verslag van uw verhoor door de politie dat georganiseerd werd op 23 november 2021 n.a.v. het incident op 14 augustus 2021 tussen S. en B. en een psychologisch attest van Fedasil d.d. 1 september 2021 dat stelt dat u kort daarvoor een traumatische gebeurtenis had meegemaakt waardoor een onderhoud [op de Dienst Vreemdelingenzaken] met u uitgesteld moest worden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uit het psychologisch attest van Fedasil opgesteld op 1 september 2021 blijkt weliswaar dat u door een recente traumatische gebeurtenis in shock was waardoor een onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken moest uitgesteld worden. Uit de later ingevulde vragenlijst 'bijzondere procedure noden' DVZ d.d. 3 december 2021 blijkt evenwel dat er niet langer elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat inzake uw broer B.'s verzoek om internationale bescherming een weigeringsbeslissing werd genomen onder meer omdat er omwille van tegenstrijdige verklaringen het nodige voorbehoud geplaatst diende te worden bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betreffende de problemen met zijn schuldeisers en omdat hij niet aannemelijk had gemaakt dat hij voor zijn beweerde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Dat B.'s problemen niet meteen geloofwaardig zijn, wordt overigens bevestigd door zijn facebookaccount, waarop hij informatie plaatst over zijn verblijfplaatsen. Zo gaf hij in het verleden zowel over zijn verblijf in Duitsland als over zijn actuele verblijf in België informatie prijs. Indien hij werkelijk zijn schuldeisers zou vrezen, kon, gelet op de eenvoudige toegankelijkheid van België voor Albanese staatsburgers, verwacht worden dat hij geen informatie over zijn actuele verblijfplaats zou prijs geven om te vermijden ook in België met hen problemen te hebben.

Dat zijn problemen met schuldeisers geloofwaardigheid ontberen, wordt bevestigd door uw vage en incomplete verklaringen over de problemen van uw dochter in Albanië met zijn belagers. Het is immers opmerkelijk dat u bijzonder weinig coherente informatie had over de mogelijke identiteit van de belager van uw dochter. U vermoedde weliswaar dat hij een link had met de problemen en de belagers van uw broer B., maar aanvankelijk verklaarde u dat u aan B. niet had gevraagd naar de identiteit van zijn schuldeisers, waardoor u ook de naam van uw dochters belager(s) niet kende. In strijd hiermee antwoordde u even later op de vraag of u de naam niet kon vragen aan B. dat uw broer de naam niet wilde geven omdat de politie corrupt is (CGVS, p. 4; p. 6; p. 8-9 en p. 14). Dat u tegenstrijdige informatie gaf over uw pogingen om de identiteit van uw dochters belager te achterhalen, is opmerkelijk. Verder erkende u dat u gemakkelijk de nummerplaat van de belager had kunnen achterhalen, maar voegde u hieraan toe niets ondernomen te hebben om de nummerplaat te achterhalen (CGVS, p. 6 en p. 9-11). Dat u niet over informatie omtrent de mogelijke identiteit van de dader beschikt, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over al die elementen (zoals in uw geval onder meer de mogelijke identiteit van de belager(s) van uw dochter) die verband houden met de kern van uw vluchtrelaas. Dat u niet eens coherente noch gedetailleerde informatie over de identiteit van uw belager kon verstrekken, hoewel dit redelijkerwijs kon worden verwacht, tast op zich de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor deze belager aan.

Ook dient vastgesteld te worden dat u n.a.v. de problemen in Albanië niet meteen het land verliet. De problemen voor uw dochter hielden volgens u aan tot 7 mei 2021 – dit was de dag waarop uw dochter stopte met naar school te gaan – maar u verliet pas op 4 augustus 2021 Albanië. Van iemand die beslist zijn land te ontvluchten vanwege een gegronde vrees om vervolgens in het land van toevlucht om internationale bescherming te verzoeken, kan echter verwacht worden dat hij/zij zijn land zo snel mogelijk verlaat nadat de vrees voor vervolging is ontstaan, zeker als die persoon, zoals u, visumvrij naar België kan komen waardoor een vertrek gemakkelijk te organiseren was. Dat u nog uw opzegtermijn moest uitdoen op het werk en u uw rijbewijs nog moest halen (CGVS, p. 12) en dat uw dochter eerst nog twee keer gevaccineerd moest worden (verhoor door de politie d.d. 23 november 2021, p. 3), zijn, indien men werkelijk vreest dat zijn/haar dochter dreigt geprostitueerd te zullen worden, weinig overtuigende motieven om een vertrek uit te stellen en doen dan ook ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor uw dochter, temeer daar uit uw verklaringen voor de Belgische politie blijkt dat, in tegenstelling tot uw verklaringen dat uw dochter op 7 mei 2021 met haar schoolgang stopte, uw dochter alvorens naar België te komen eerst nog haar schooljaar wenste af te maken en uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratieve dossier blijkt dat het schooljaar in Albanië minstens tot juni duurt (verhoor door de politie d.d. 23 november 2021, p. 3).

Tot slot kan ook nog op de houding van uw familieleden gewezen worden. Ofschoon u beweerde te vermoeden dat, doordat uw broers belagers door zijn vlucht hem niet meer konden vinden, ze een andere methode [om hem te treffen] zochten door zijn familieleden te contacteren (CGVS, p. 8), blijken uw echtgenoot, uw zoon, uw broer S. wiens echtgenote zwanger is en die een zoontje heeft, en uw zus die een zestienjarige dochter heeft en, net als u tot in augustus 2021, in Tirana woont, nog steeds in Albanië te verblijven en nergens uit uw verklaringen blijkt dat ze problemen zouden ondervinden met uw broers belagers (CGVS, p. 3-5; p. 12). Hoewel uw zus volgens u wist dat u omwille van uw dochter M.'s

problemen naar België was gekomen, was ze niet op de hoogte van de details van deze problemen (CGVS, p. 5; p. 12). Dat ze hiervan niet op de hoogte was, hoewel ze een zestienjarige dochter heeft die, gelet op uw vermoedens in verband met de redenen waarom uw dochter werd gevisieerd, om dezelfde reden als uw dochter zou kunnen gevisieerd worden, is hoogst opvallend. Indien uw dochter werkelijk werd gevisieerd om haar in de prostitutie te sturen om aldus B.'s schulden te kunnen aflossen, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u haar op een gedetailleerde wijze hierover zou inlichten, quod non. Dat uw familieleden nog steeds probleemloos in Albanië kunnen verblijven, ondanks dat uw dochter zou gevisieerd zijn om de schulden van B. te kunnen inlossen, en dat u hierover zelfs niet eens precieze informatie gaf aan uw zus wiens dochter mogelijks hetzelfde risico loopt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw dochters beweerde problemen bijkomend.

Voorgaande vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van uw dochter ernstig op de helling.

Wat er ook van zij, er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u vermelde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Toen u gevraagd werd of u naar aanleiding van uw problemen naar de politie was gestapt, verklaarde u dat u naar de politie was gegaan om aangifte te doen en dat ze toen absoluut de naam van de belager en de nummerplaat van zijn auto wilden weten, gegevens waarover u niet beschikte, waardoor u uiteindelijk geen officiële aangifte deed en de politie ook geen onderzoek startte (CGVS, p. 6 en p. 11). Deze uitleg voor uw nalaten daadwerkelijk klacht in te dienen overtuigt niet. Naast het feit dat uit de door u beschreven gang van zaken bezwaarlijk opgemaakt kan worden dat de politie u niet wou verder helpen, gaf u zelf weinig blijk van medewerking met de politie. U vond dat het aan de politie was om het onderzoek te voeren zonder dat u hen extra informatie gaf. Nochtans verklaarde u dat u perfect de nummerplaat van de belager had kunnen achterhalen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en aan hen niet alle mogelijke informatie wordt gegeven over de omstandigheden waarin deze plaatsgevonden hebben, kunnen zij hertegen echter vanzelfsprekend niet efficiënt optreden. U rechtvaardigde uw nalaten om meer informatie te geven door te stellen dat u schrik had om bepaalde gegevens door te geven en van uw broer B. wist u dat het de problemen alleen maar erger zou maken. De politie en het rechtssysteem in Albanië zijn immers extreem corrupt. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit problemen had in verband met corruptie: u had dit enkel van horen zeggen. Bovendien blijkt uit de hieronder geciteerde informatie dat er in Albanië aanzienlijke maatregelen worden getroffen om de strijd met corruptie aan te gaan. U stipte ook nog aan dat uw schoonzus S., net als een voormalige partner van B. overigens, in Albanië een aantal keer aangifte tegen B. had gedaan, maar dat hij telkens dezelfde dag weer vrij kwam (CGVS, p. 6 en p. 9-12). Hieruit kan echter geen corruptie afgeleid worden. Immers, aangezien B. telkens werd opgepakt, blijkt dat de politie naar aanleiding van de aangiftes tegen hem een onderzoek voerde en dat ze bijgevolg niet onwillig was om de aangegeven feiten te onderzoeken. Dat hij telkens na een dag werd vrijgelaten, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Zijn vroegtijdige vrijlating kan immers verschillende redenen hebben, zoals bijv. een gebrek aan bewijs tegen hem. In dit verband kan er gewezen worden op het feit dat uw schoonzus ondanks haar aangiftes tegen uw broer bij hem bleef en samen met hem naar België is gekomen. Uw rechtvaardigingen voor uw nalaten klacht in te dienen zijn bijgevolg niet afdoende. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belagers, zelfs als die onbekend zijn, en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen.

Bovendien zijn uw verklaringen over het (slechte) functioneren van de politie slechts zeer moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen.

De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u geen enkele stap ondernam om het door u beweerde disfunctioneren van de politie aan te kaarten en ook aan een advocaat heeft u niet gedacht (CGVS, p. 11-12). Wangedrag van politieagenten wordt nochtans niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om tegen de ook door u vermelde corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Tot slot blijkt uw vrees ten aanzien van R.K. omdat hij u beschuldigt de aanleiding te zijn van het misdrijf dat uw broer B. tegen zijn echtgenote pleegde, louter hypothetisch te zijn. U wist immers niet of hij u werkelijk iets zou aandoen: het kon ook van niet (CGVS, p. 6-7). Hoe dan ook blijkt uit niets dat, indien u werkelijk met R.K. en/of zijn entourage bij terugkeer naar Albanië problemen zou krijgen, u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hierboven geciteerde beschermingsmogelijkheden in Albanië.

Aan de identiteit en nationaliteit van u en uw dochter, zoals die blijken uit jullie paspoort en identiteitskaart, wordt niet getwijfeld. Ook het misdrijf dat uw broer B. in België pleegde staat niet ter discussie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid" en van "het algemeen beginsel van behoorlijk".

Volgens verzoekster heeft het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) niet voldoende rekening gehouden met de zeden en gewoonten en meer bepaald met de levenswijze in Albanië. Het is immers algemeen bekend dat Albanië een land is waar vrouwen het slachtoffer zijn van mensenhandel, en dit op een hoog niveau. Verzoekster verwijst hiervoor naar een rapport van OFPRA van 2018, waaruit volgens haar ook blijkt dat de Albanese mensenhandelaars de meest moorddadige zijn. Haar angsten worden luidens het verzoekschrift dan ook aangetoond en bewezen.

Daarnaast kan het volgens verzoekster haar niet verweten worden dat zij geen klacht heeft neergelegd bij de politie of dat zij de zaak niet voor de hoven en rechtbanken heeft gebracht. Zij verwijst hiervoor naar een verslag van de ngo *Freedom House* van 2021. Overigens, zo stelt verzoekster, onder verwijzing naar een verslag van de Nederlandse autoriteiten van 2020 is de politie ook enorm corrupt, zodat men haar niet kan verwijten geen beroep te hebben gedaan op de politiediensten. Onder verwijzing naar een verslag van de Verenigde Naties haalt verzoekster tot slot aan dat feiten van geweldplegingen en bedreigingen overigens zelden worden aangegeven bij de politie, zodat haar gedrag helemaal normaal is, gezien de normen die in Albanië worden toegepast. Het gebeurt regelmatig dat jonge vrouwen het slachtoffer worden van mensenhandel en burgers doen geen beroep op de erg corrupte openbare diensten. Verzoekster stelt dan ook geen andere oplossing te hebben gehad dan te vluchten en in een ander land hulp te vragen.

Tenslotte, zo stelt het verzoekschrift, is het waar dat verzoekster enkele maanden gewacht heeft om Albanië te verlaten, omdat zij absoluut tegen het coronavirus gevaccineerd zou worden, dit, terecht, om te voorkomen dat zij ernstig ziek zou worden.

Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in meest ondergeschikte orde om te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het commissariaat-generaal.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bijkomende stavingstukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- OFPRA, “*Les femmes albanaises victimes de la traite des êtres humains à des fins d’exploitation sexuelle*”, d.d. 16 mei 2018 (stuk 3);
- Freedom House, “*Albania : Freedom in the World 2021 Country report*” (stuk 4);
- IDM, “*Police Integrity and Corruption in Albania 3.0*”, 2020 (stuk 5);
- UNODC, “*Corruption in Albania: bribery as experienced by the population*” (stuk 6).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Verzoekster duidt ook niet *in concreto* op welke wijze zij artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*” en het “*algemeen beginsel van behoorlijk [bestuur]*” te dezen geschonden acht. Zij geeft ook evenmin aan op welk beginsel van behoorlijk bestuur zij doelt. Bijgevolg voert zij deze schendingen evenmin op dienstige wijze aan.

2.3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoekster een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 17 februari 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.5. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekster *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komt.

2.3.6. Volgens verzoeksters verklaringen werd haar dochter in Albanië belaagd door de schuldeisers van haar broer B. en zij vreest dat deze schuldeisers haar dochter zullen prostitueren om zijn schulden bij hen te recupereren.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing uitgebreid wordt vastgesteld dat (i) de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van verzoeksters dochter ernstig op de helling wordt gezet. Zo werd (a) inzake het verzoek om internationale bescherming van haar broer B. een weigeringsbeslissing genomen, onder meer omdat er omwille van tegenstrijdige verklaringen het nodige voorbehoud dient geplaatst te worden bij de geloofwaardigheid van zijn problemen met zijn schuldeisers en omdat hij niet aannemelijk had gemaakt geen beroep te kunnen doen op bescherming van de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Daarbij, (b) dat de problemen van verzoeksters broer B. met schuldeisers geloofwaardigheid ontberen, wordt bevestigd door verzoeksters vage en incomplete

verklaringen over de problemen met haar dochter in Albanië met zijn belagers. Zo is het opmerkelijk dat verzoekster bijzonder weinig concrete, coherente en gedetailleerde informatie had over de mogelijke identiteit van de belager van haar dochter. Ook (c) dient vastgesteld te worden dat de weinig overtuigende motieven van verzoekster voor het uitstel van het vertrek uit Albanië ernstig doen twifelen aan de geloofwaardigheid van de beweerde vrees voor haar dochter. Tot slot (d), dat verzoeksters familieleden nog steeds probleemloos in Albanië kunnen verblijven, ondanks dat verzoeksters dochter zou gevisieerd zijn om de schulden van B. te kunnen inlossen, en dat zij hierover zelfs niet eens precieze informatie gaf aan haar zus wiens dochter mogelijks hetzelfde risico loopt, ondermijnt de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van dochter bijkomend. Wat er ook van zij, (ii), verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij voor de door haar vermelde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Op basis van verzoeksters gedrag, verklaringen en de in het administratief dossier aanwezige landeninformatie heeft verzoekster niet alle redelijkerwijze van haar te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties uitgeput en heeft zij onvoldoende aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor haar de enige overgebleven uitleg was. De voorgelegd documenten (iii) kunnen, om de in de bestreden beslissing vervatte redenen, de voorgaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen.

2.3.7. De Raad stelt vast dat verzoekster er geenszins in slaagt voormelde vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekster beperkt zich in de hoger weergegeven argumentatie immers tot vergoelijkingen en het tegenspreken van bepaalde motieven van de commissaris-generaal en tot het aanhalen van algemene informatie, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Het komt aan verzoekster toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.8. Vooreerst dient erop te worden gewezen dat verzoekster de motieven op grond waarvan de commissaris-generaal op goede gronden beslist dat de geloofwaardigheid van de beweerde problemen ernstig op de helling worden gezet, en die luiden als volgt, geheel ongemoeid laat:

“Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat inzake uw broer B.’s verzoek om internationale bescherming een weigeringsbeslissing werd genomen onder meer omdat er omwille van tegenstrijdige verklaringen het nodige voorbehoud geplaatsd diende te worden bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betreffende de problemen met zijn schuldeisers en omdat hij niet aannemelijk had gemaakt dat hij voor zijn beweerde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Dat B.’s problemen niet meteen geloofwaardig zijn, wordt overigens bevestigd door zijn facebookaccount, waarop hij informatie plaatst over zijn verblijfplaatsen. Zo gaf hij in het verleden zowel over zijn verblijf in Duitsland als over zijn actuele verblijf in België informatie prijs. Indien hij werkelijk zijn schuldeisers zou vrezen, kon, gelet op de eenvoudige toegankelijkheid van België voor Albanese staatsburgers, verwacht worden dat hij geen informatie over zijn actuele verblijfplaats zou prijs geven om te vermijden ook in België met hen problemen te hebben.

Dat zijn problemen met schuldeisers geloofwaardigheid ontberen, wordt bevestigd door uw vage en incomplete verklaringen over de problemen van uw dochter in Albanië met zijn belagers. Het is immers opmerkelijk dat u bijzonder weinig coherente informatie had over de mogelijke identiteit van de belager van uw dochter. U vermoedde weliswaar dat hij een link had met de problemen en de belagers van uw broer B., maar aanvankelijk verklaarde u dat u aan B. niet had gevraagd naar de identiteit van zijn schuldeisers, waardoor u ook de naam van uw dochters belager(s) niet kende. In strijd hiermee antwoordde u even later op de vraag of u de naam niet kon vragen aan B. dat uw broer de naam niet wilde geven omdat de politie corrupt is (CGVS, p. 4; p. 6; p. 8-9 en p. 14). Dat u tegenstrijdige informatie gaf over uw pogingen om de identiteit van uw dochters belager te achterhalen, is opmerkelijk. Verder erkende u dat u gemakkelijk de nummerplaat van de belager had kunnen achterhalen, maar voegde u hieraan toe niets ondernomen te hebben om de nummerplaat te achterhalen (CGVS, p. 6 en p. 9-11). Dat u niet over informatie omtrent de mogelijke identiteit van de dader beschikt, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over al die elementen (zoals in uw geval onder meer de mogelijke identiteit van de belager(s))

van uw dochter) die verband houden met de kern van uw vluchtrelaas. Dat u niet eens coherente noch gedetailleerde informatie over de identiteit van uw belager kon verstrekken, hoewel dit redelijkerwijs kon worden verwacht, tast op zich de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor deze belager aan.

Ook dient vastgesteld te worden dat u n.a.v. de problemen in Albanië niet meteen het land verliet. De problemen voor uw dochter hielden volgens u aan tot 7 mei 2021 – dit was de dag waarop uw dochter stopte met naar school te gaan – maar u verliet pas op 4 augustus 2021 Albanië. Van iemand die beslist zijn land te ontvluchten vanwege een gegronde vrees om vervolgens in het land van toevlucht om internationale bescherming te verzoeken, kan echter verwacht worden dat hij/zij zijn land zo snel mogelijk verlaat nadat de vrees voor vervolging is ontstaan, zeker als die persoon, zoals u, visumvrij naar België kan komen waardoor een vertrek gemakkelijk te organiseren was. Dat u nog uw opzegtermijn moest uitdoen op het werk en u uw rijbewijs nog moest halen (CGVS, p. 12) en dat uw dochter eerst nog twee keer gevaccineerd moest worden (verhoor door de politie d.d. 23 november 2021, p. 3), zijn, indien men werkelijk vreest dat zijn/haar dochter dreigt geprostitueerd te zullen worden, weinig overtuigende motieven om een vertrek uit te stellen en doen dan ook ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor uw dochter, temeer daar uit uw verklaringen voor de Belgische politie blijkt dat, in tegenstelling tot uw verklaringen dat uw dochter op 7 mei 2021 met haar schoolgang stopte, uw dochter alvorens naar België te komen eerst nog haar schooljaar wenste af te maken en uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratieve dossier blijkt dat het schooljaar in Albanië minstens tot juni duurt (verhoor door de politie d.d. 23 november 2021, p. 3).

Tot slot kan ook nog op de houding van uw familieleden gewezen worden. Ofschoon u beweerde te vermoeden dat, doordat uw broers belagers door zijn vlucht hem niet meer konden vinden, ze een andere methode [om hem te treffen] zochten door zijn familieleden te contacteren (CGVS, p. 8), blijken uw echtgenoot, uw zoon, uw broer S. wiens echtgenote zwanger is en die een zoontje heeft, en uw zus die een zestienjarige dochter heeft en, net als u tot in augustus 2021, in Tirana woont, nog steeds in Albanië te verblijven en nergens uit uw verklaringen blijkt dat ze problemen zouden ondervinden met uw broers belagers (CGVS, p. 3-5; p. 12). Hoewel uw zus volgens u wist dat u omwille van uw dochter M.'s problemen naar België was gekomen, was ze niet op de hoogte van de details van deze problemen (CGVS, p. 5; p. 12). Dat ze hiervan niet op de hoogte was, hoewel ze een zestienjarige dochter heeft die, gelet op uw vermoedens in verband met de redenen waarom uw dochter werd geïmigreerd, om dezelfde reden als uw dochter zou kunnen geïmigreerd worden, is hoogst opvallend. Indien uw dochter werkelijk werd geïmigreerd om haar in de prostitutie te sturen om aldus B.'s schulden te kunnen aflossen, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u haar op een gedetailleerde wijze hierover zou inlichten, quod non. Dat uw familieleden nog steeds probleemloos in Albanië kunnen verblijven, ondanks dat uw dochter zou geïmigreerd zijn om de schulden van B. te kunnen inlossen, en dat u hierover zelfs niet eens precieze informatie gaf aan uw zus wiens dochter mogelijks hetzelfde risico loopt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw dochters beweerde problemen bijkomend.”

Deze motieven, die pertinent, terecht en draagkrachtig zijn en die steun vinden in het administratief worden, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Waar verzoekster, onder verwijzing naar een rapport uit 2018 (stuk 3 bij het verzoekschrift), opwerpt dat Albanië een land is waar (jonge) vrouwen het slachtoffer worden van mensenhandel, dat Albanese mensenhandelaars de meest moorddadige zijn en dat haar angsten dan ook zijn aangetoond en bewezen, wijst de Raad erop dat verzoekster hiermee op geen enkele wijze *in concreto* aannemelijk maakt dat wel geloof moet worden aangehecht aan de vermeende problemen van haar dochter met de schuldeisers van haar broer B., noch aan de vermeende vrees dat deze schuldeisers haar dochter zullen prostitueren om de schulden van verzoeksters broer te recupereren. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekster. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekster en haar dochter bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geïmigreerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Waar verzoekster dan weer aanhaalt dat zij omwille van het nog niet gevaccineerd zijn tegen het coronavirus nog enkele maanden heeft gewacht om Albanië te verlaten, wijst de Raad erop dat uit de verklaring van verzoekster bij de politie d.d. 23 november 2021 blijkt dat zij aangaf dat haar dochter nog niet volledig gevaccineerd was, hetgeen niet strookt met de *a posteriori* bewering dat zij zelf nog niet gevaccineerd zou zijn geweest. Wat er ook van zij, dit motief om een vertrek uit te stellen doet, samen met het andere weinig overtuigende motief dat verzoekster wou dat haar dochter haar schooljaar eerst nog afmaakte, verder ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van de beweerde vrees.

2.3.9. Nog los van de geloofwaardigheid van de beweerde problemen die verzoeksters dochter omwille van de belagers van verzoeksters broer B. zou hebben gekend, slaagt verzoekster er niet in aannemelijk te maken dat zij hiervoor geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, pt. 44).

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad onderstreept dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uit deze informatie blijkt tevens dat indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden.

Verzoekster brengt geen informatie bij die hier anders over doet denken. Waar zij zich beroept op een rapport van 2020 (stuk 5) en een niet-gedateerd rapport dat zich uitsluitend beroept op cijfers uit 2010 (stuk 6), wijst de Raad erop dat dit informatie betreft die niet actueel of minstens niet actueler is dan de landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt en op grond waarvan de commissaris-generaal terecht kon besluiten dat in geval van eventuele problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Ook stuk 4 bij het verzoekschrift, een algemeen landenrapport van *Freedom House* uit 2021, vermag geen ander licht hierop te werpen. Voor zover in dit rapport onder andere gewezen wordt op de blijvende serieuze problemen rond corruptie, georganiseerde

misdad en de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, ondanks recente overheidsinspanningen waar de Europese Commissie Albanië luidens het rapport voor prijst, herhaalt de Raad dat ook in de informatie waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt, wordt beaamd dat ondanks verschillende maatregelen en succesvolle stappen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden, verdere hervormingen nog steeds noodzakelijk zijn.

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het *non-refoulement*beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Albanese overheden wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Albanese overheid voor bescherming.

Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij naar aanleiding van de beweerde problemen met haar dochter naar de politie was gestapt, maar dat zij uiteindelijk geen officiële aangifte deed. Het doel van een klacht bij de politie is evenwel het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet officieel op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. In dit verband wordt in de bestreden beslissing terdege gesteld:

“Toen u gevraagd werd of u naar aanleiding van uw problemen naar de politie was gestapt, verklaarde u dat u naar de politie was gegaan om aangifte te doen en dat ze toen absoluut de naam van de belager en de nummerplaat van zijn auto wilden weten, gegevens waarover u niet beschikte, waardoor u uiteindelijk geen officiële aangifte deed en de politie ook geen onderzoek startte (CGVS, p. 6 en p. 11). Deze uitleg voor uw nalaten daadwerkelijk klacht in te dienen overtuigt niet. Naast het feit dat uit de door u beschreven gang van zaken bezwaarlijk opgemaakt kan worden dat de politie u niet wou verder helpen, gaf u zelf weinig blijk van medewerking met de politie. U vond dat het aan de politie was om het onderzoek te voeren zonder dat u hen extra informatie gaf. Nochtans verklaarde u dat u perfect de nummerplaat van de belager had kunnen achterhalen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en aan hen niet alle mogelijke informatie wordt gegeven over de omstandigheden waarin deze plaatsgevonden hebben, kunnen zij hertegen echter vanzelfsprekend niet efficiënt optreden. U rechtvaardigde uw nalaten om meer informatie te geven door te stellen dat u schrik had om bepaalde gegevens door te geven en van uw broer B. wist u dat het de problemen alleen maar erger zou maken. De politie en het rechtssysteem in Albanië zijn immers extreem corrupt. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit problemen had in verband met corruptie: u had dit enkel van horen zeggen. Bovendien blijkt uit de hieronder geciteerde informatie dat er in Albanië aanzienlijke maatregelen worden getroffen om de strijd met corruptie aan te

gaan. U stipte ook nog aan dat uw schoonzus S., net als een voormalige partner van B. overigens, in Albanië een aantal keer aangifte tegen B. had gedaan, maar dat hij telkens dezelfde dag weer vrij kwam (CGVS, p. 6 en p. 9-12). Hieruit kan echter geen corruptie afgeleid worden. Immers, aangezien B. telkens werd opgepakt, blijkt dat de politie naar aanleiding van de aangiftes tegen hem een onderzoek voerde en dat ze bijgevolg niet onwillig was om de aangegeven feiten te onderzoeken. Dat hij telkens na een dag werd vrijgelaten, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Zijn vroegtijdige vrijlating kan immers verschillende redenen hebben, zoals bijv. een gebrek aan bewijs tegen hem. In dit verband kan er gewezen worden op het feit dat uw schoonzus ondanks haar aangiftes tegen uw broer bij hem bleef en samen met hem naar België is gekomen. Uw rechtvaardigingen voor uw nalaten klacht in te dienen zijn bijgevolg niet afdoende. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belagers, zelfs als die onbekend zijn, en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen.”

Van enige onwil of onmacht van de autoriteiten om in deze op te treden is dan ook geen sprake. Er liggen voorts geen overtuigende individuele omstandigheden voor die aannemelijk maken dat in verzoeksters geval geen redelijke overheidsbescherming voorhanden is tegen haar belagers of dat deze niet toegankelijk is.

Verzoeksters bewering dat er geen passende bescherming kan worden geboden, gelet op de corruptie binnen de politie en het gegeven dat geweldplegingen en bedreigingen zelden worden aangegeven bij de politie, kan hier, in het licht van voorgaande informatie aangaande de werking van de Albanese autoriteiten en verzoeksters eigen gedragingen, dan ook niet worden aangenomen.

Verzoekster toont bijgevolg allerminst aan alle van haar realistische en redelijkerwijze te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming te hebben aangewend, laat staan uitgeput. Waar internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming, toont verzoekster derhalve niet aan dat het haar en haar dochter in Albanië, daargelaten de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen bedreigingen, aan nationale bescherming ontbreekt.

2.3.10. Gelet op voorgaande bevindingen, besluit de commissaris-generaal terecht: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

2.3.11. De documenten die verzoekster heeft voorgelegd, vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing, waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: *“Aan de identiteit en nationaliteit van u en uw dochter, zoals die blijken uit jullie paspoort en identiteitskaart, wordt niet getwijfeld. Ook het misdrijf dat uw broer B. in België pleegde staat niet ter discussie.”*

2.3.12. Omtrent de minstens impliciete aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.13. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.14. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS